

VLAAMSE *R*EGULATOR VOOR DE MEDIA

ALGEMENE KAMER

**ZAAK VAN JÜRGEN VERSTREPEN EN BVBA BCC&V t. VRM
(bezwaar tegen beslissing nr. 2005/113 van 16 december 2005)**

(dossier nr. 2005/551)

BESLISSING
nr. 2006/002

21 april 2006

In de zaak van Jürgen Verstrepen en bvba BCC&V tegen VRM,

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld uit:

Dhr J. BAERT, *voorzitter*,
Dhr D. ALBRECHT, *ondervoorzitter*,
Dhr P. HERROELEN,
Dhr P. VANDEBORNE,
Mevr C. PAUWELS, *leden*,

en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 24 maart 2006 en 21 april 2006,

Neemt op de laatst vermelde datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

De beslissing waartegen het bezwaar is gericht, is beslissing nr. 2005/113 van 16 december 2005 (hierna: basisbeslissing) van het Vlaams Commissariaat voor de Media (VCM), aan de de heer Jürgen Verstrepen en bvba BCC&V (hierna: de bezwaarindieners) verstuurd bij aangetekende brieven van 22 december 2005.

Beide bezwaarschriften zijn aan het VCM betekend op 4 januari 2006.

Bij aangetekende brieven van 2 maart 2006 zijn de bezwaarindieners er op gewezen dat de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) met ingang van 10 februari 2006 alle rechten en plichten van het VCM heeft overgenomen en dat in afwachting van een nieuw uitvoeringsbesluit en een nieuw reglement van orde in een overgangsfase zoveel als mogelijk verder toepassing wordt gemaakt van de bestaande regelingen.

Bij dezelfde aangetekende brieven van 2 maart 2006 zijn de bezwaarindieners uitgenodigd voor de hoorzitting op 24 maart 2006. De heer Verstrepen was in persoon aanwezig, en vertegenwoordigde ook bvba BCC&V.

Ingaand op het aanbod geformuleerd aan het einde van de bezwaarschriften, is tijdens de hoorzitting gevraagd om een factuur voor te leggen in verband met de zendtijd die is gehuurd voor de uitzendingen vanuit Rusland. De heer Verstrepen heeft ermee ingestemd om dit bewijsmateriaal binnen de week aan de VRM te bezorgen. Dat is echter niet gebeurd.

HET RECHT

I. BEZWAARPROCEDURE

Een bezwaarschrift moet overeenkomstig artikel 9, § 2, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 juli 1998 houdende de vaststelling van de procedure voor het Vlaams Commissariaat voor de Media en houdende aanvullende kwalificatiecriteria en voorwaarden voor de erkenning van particuliere radio-omroepen (hierna: procedurebesluit) de aangevoerde middelen vermelden, die betrekking moeten hebben op nieuwe elementen of op middelen waarop het Commissariaat (sedert 10 februari 2006: de Regulator) in zijn beslissing niet of onvoldoende heeft geantwoord.

Onder “nieuwe elementen” dienen te worden verstaan elementen die niet eerder konden worden aangevoerd (zie VCM-beslissing nr. 2005/063 van 7 juli 2005, onderdeel 4).

Het volstaat niet in het algemeen te poneren dat de aangevoerde middelen voldoen aan het bepaalde in artikel 9, § 2, 4°, van het procedurebesluit. Er dient telkens specifiek te worden verantwoord dat elk van de aangevoerde middelen past in de bezwaarprocedure, die er alleen op gericht is mankementen te herstellen in de beslissing waartegen het bezwaar is gericht. Uit voormelde bepaling van het procedurebesluit volgt immers dat het indienen van een bezwaarschrift niet toelaat om de gehele procedure over te doen (zie VCM-beslissing nr. 2005/075 van 16 september 2005, onderdeel 2).

De bezwaarschriften bevatten volgens de bezwaarindieners “extra bewijsvoering en/of nieuwe elementen” die over het hoofd zijn gezien bij het nemen van de basisbeslissing. Op zich volstaat dit echter niet om een bezwaar te ondersteunen. Hierna zal, bij elk element van het bezwaarschrift dat wordt onderzocht, zo nodig eerst worden nagegaan of het om elementen gaat die als nieuw kunnen worden beschouwd.

II. TEN GRONDE

1. Bezwaar: de “verwijzende linkadressen waarop u zich baseert zijn verkeerd”.

Antwoord:

In de basisbeslissing wordt alleen vermeld dat de eerste uitzending kon worden beluisterd na het downloaden van een mp3-bestand via

www.jurgenverstrepen.be of www.vlaamsbelang.be. Er wordt geen melding gemaakt van de webadressen waarop men via deze adressen terecht kwam. Dit element van de bezwaarschriften tast bijgevolg de geldigheid van de basisbeslissing niet aan.

2. Bezwaar: de “eerste uitzending bevat meerdere studiogasten die het VCM niet opsomt (...) en andere niet politieke telefonische interventies”.

Antwoord:

In de basisbeslissing wordt enkel vermeld wie de hoofdgast was (in het programma aangekondigd als “live-studiogast/praatgast”). Het niet opsommen van alle onderdelen, gasten en interventies brengt de geldigheid van de basisbeslissing niet in het gedrang.

3. Bezwaar: het “streamingadres van de uitzending waarop u zich baseert is verkeerd”.

Antwoord:

In het besproken onderdeel van de basisbeslissing is alleen melding gemaakt van twee elementen van de “URL”, namelijk van de naam (“lazernet”) en van de landcode (“be”: België). Verder in de basisbeslissing, namelijk in onderdeel 3.3, wordt het doorlinkadres wel volledig vermeld.

4. Bezwaar: “De uitzendingen via internet zijn geen ‘uitzendingen’ maar archivering in de vorm van podcasting”.

Antwoord:

Alle informatie die op het internet voorhanden is, wordt opgevraagd door het downloaden van bestanden. Omroepprogramma’s die op die manier zijn “gearchiveerd”, kunnen worden opgevraagd en beluisterd. Het gaat om het “uitzenden” van programma’s in de zin van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 (hierna: het Mediadecreet) (zie bijvoorbeeld art. 2, 1° Mediadecreet: “(...) *Hieronder zijn ook de programma’s begrepen die op individueel verzoek worden uitgezonden, ongeacht de techniek die voor de uitzending wordt gebruikt, met inbegrip van de punt-tot-punttechniek (...)*”).

5. Bezwaar: “radio-omroep VB6015 heeft nooit uitgezonden via ether of internet”.

Antwoord:

Wellicht bedoelen de bezwaarindieners dat de in de naam aangegeven frequentie nooit effectief is gebruikt (zie ook de onderdelen 3.4 en 3.5 van de bezwaarschriften). In de procedure vóór bezwaar hebben de verweerders niet betwist dat gedurende een bepaalde periode via de ether is uitgezonden. Ook in de bezwaarschriften, met name in onderdeel 3.3, wordt toegegeven dat via frequentie 15660 kilohertz (korte golf) vanuit Rusland effectief is uitgezonden. Of het uitzenden nu gebeurde via frequentie 6015 kilohertz of via een andere frequentie, is in wezen niet relevant. In onderdeel 2 (“Feiten”) van de basisbeslissing wordt overigens aangegeven dat het in essentie om de radio-omroep gaat, ongeacht de naam die eraan werd of wordt gegeven: “*roepnaam: ‘VB6015’, naderhand soms ook ‘VB15660’ genoemd*”.

Gelet op het gegeven dat nu pas, op grond van de nieuwe elementen die in de bezwaarschriften zijn verstrekt, blijkt dat ‘VB6015’ niet via de ether heeft uitgezonden, verdient het aanbeveling om de basisbeslissing op dit punt te verbeteren.

Omroep ‘VB6015’ heeft echter wel, zoals is aangegeven in de basisbeslissing, uitgezonden via het internet vanaf 29 mei 2005.

6. Bezwaar: “Het is niet omdat de ‘uitzendingen’ in het Nederlands plaatsvinden [dat ‘VB15660’] beschouwd mag worden als exclusief gericht op de Vlaamse Gemeenschap”.

Antwoord:

In de basisbeslissing wordt niet gesteld dat het programma exclusief gericht was op de Vlaamse Gemeenschap, doch wel “*dat het programma in de feiten voornamelijk gericht is op de Vlaamse Gemeenschap*” (onderlijning toegevoegd).

In het Mediadecreet worden de particuliere radio-omroepen onder meer ingedeeld op basis van het uitzendgebied waarop ze zich richten (zie art. 31 Mediadecreet). Om als “landelijke radio-omroep” in de zin van het Mediadecreet te worden beschouwd is niet vereist dat exclusief voor de gehele Vlaamse Gemeenschap wordt uitgezonden. Met andere woorden: het gegeven dat er ook luisteraars zijn buiten de Vlaamse Gemeenschap, betekent niet dat het niet om een landelijke radio-omroep in de zin van het Mediadecreet kan gaan. Het beoordelen van de omstandigheid dat de uitzendingen van ‘VB15660’ gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap volgt uit de feitelijke beoordeling van de aard (o.m. ontvangstgebied, taal: Nederlandstalige uitzendingen) en inhoud (o.m. verband tussen de in de programma’s behandelde onderwerpen en het ontvangstgebied of een gedeelte ervan) van de uitzendingen.

7. Bezwaar: “De aankondiging van ‘Het Vlaams Belang wil een eigen radiozender’ op de persconferentie is het uitdrukken van een wens, de aankondiging van een plan”.

Antwoord:

De aankondiging tijdens een persconferentie in het Vlaams Parlement dat de partij Vlaams Belang met “een eigen radiozender” zou starten, dateert van 26 mei 2005. De eerste uitzending van ‘VB6015’ had plaats op 29 mei 2005. In het licht daarvan kan het bezwaar niet worden aanvaard.

8. Bezwaar: “De ‘omroepdienst’ is niet hoofdzakelijk gericht op de Vlaamse Gemeenschap. De vestiging van het adres van de heer Verstrepén alsook de vestiging van de productiemaatschappij BVBA BCC&V in de Vlaamse Gemeenschap kan niet als bindend feitelijk argument aangehaald worden dat de uitvoerende producing alsook het initiatief in casu gericht is op diezelfde gemeenschap”.

Antwoord:

In de basisbeslissing wordt vastgesteld “*dat de uitzendingen van de omroep door hun aard en inhoud voornamelijk gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap*” (onderlijning toegevoegd). In de bezwaarschriften wordt er ten onrechte van uitgegaan dat deze vaststelling gestoeld is op de conclusie dat de omroep gevestigd is in de Vlaamse Gemeenschap. De vestiging van de omroep wordt in de basisbeslissing onderzocht en beoordeeld, om de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap te kunnen vaststellen. Het gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap (zie ook hiervoor, punt 6) wordt daarentegen in de basisbeslissing gebruikt om de omroep te kwalificeren als landelijke radio-omroep in de zin van artikel 31, § 2, 1°, van het Mediadecreet.

Overigens kan ook worden opgemerkt dat de in de bezwaarschriften vermelde Europese richtlijn ‘Televisie zonder Grenzen’ (“Directive 89/552/EEC”), niet van toepassing is op radiouitzendingen, zodat de bezwaarindieners er zich niet kunnen op beroepen.

9. Bezwaar: “De infrastructuur waarvan gebruik wordt gemaakt om de ‘uitzendingen’ bij de luisteraars te brengen situeert zich volledig in het buitenland en niet ten dele zoals het VCM beweert”.

Antwoord:

De woorden “ten dele” in de basisbeslissing zijn gebruikt omdat toch ook minstens infrastructuur in de Vlaamse Gemeenschap moet zijn gebruikt, al was het maar om het opgenomen programmasignaal voor verdere

verwerking door te sturen naar het buitenland. Tijdens de hoorzitting heeft de heer Verstrepén overigens uitdrukkelijk bevestigd dat de programma's vanuit de Vlaamse Gemeenschap werden verstuurd via het internet. Gelet daarop tast dit bezwaar de geldigheid van de basisbeslissing niet aan, vermits in de beslissing expliciet rekening is gehouden met de mogelijkheid dat die infrastructuur zich "ten dele" in het buitenland situeert.

10. Bezwaar: VCM was bereid de privacywetten te schenden.

Antwoord:

Het VCM heeft bij brief vragen aan een aantal betrokken partijen gesteld, die geweigerd hebben te antwoorden. Van enige schending van de privacy kan geen sprake zijn, vermits geen informatie is vrijgegeven. Het feit dat de aangeschreven betrokken partijen geen informatie hebben medegedeeld, verhindert niet dat uiteindelijk een beslissing kon worden genomen en brengt ook niet met zich dat die daardoor onwettig zou zijn.

11. Bezwaar: "Het zwaartepunt van de 'omroepactiviteiten' is niet in Vlaanderen te situeren zoals het VCM beweert".

Antwoord:

De bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van omroepactiviteiten, is niet afhankelijk van zijn bevoegdheid ten aanzien van de gebruikte infrastructuur.

Zoals ook uit de rechtspraak van het Arbitragehof blijkt, dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de hoofdzaak, namelijk de inhoudelijke aspecten van omroep, en de bijzaak, namelijk de technische aspecten. In zijn arrest nr. 128/2005 van 13 juli 2005 (zie ook de arresten nrs. 7/90 van 25 januari 1990, 1/91 van 7 februari 1991, 109/2000 van 31 oktober 2000 en 132/2004 van 14 juli 2004) heeft het Arbitragehof zijn vaste rechtspraak in herinnering gebracht volgens welke de bevoegdheid van de gemeenschappen voor radio-omroep en televisie "niet gebonden (is) aan een wijze van uitzenden of overbrengen. Zij staat de gemeenschappen toe de technische aspecten van de overdracht te regelen die een accessorium zijn van de aangelegenheid van radio-omroep en televisie. Het regelen van de overige aspecten van de infrastructuur, waarin onder meer de algemene politiek van de radio-elektrische golven is begrepen, behoort tot de bevoegdheid van de federale wetgever" (onderlijning toegevoegd).

In de bezwaarschriften wordt op basis van de technische verwerking van de omroepsignalen aangevoerd dat de Vlaamse Gemeenschap terzake geen bevoegdheid heeft. Daarmee wordt echter slechts aangegeven dat het VCM geen bevoegdheid had ten aanzien van de in dit geval gebruikte technische

infrastructuur – hetgeen in de basisbeslissing ook niet wordt beweerd –, maar wordt niet ontkracht dat de omroepactiviteiten onder de bevoegdheid van het VCM, en thans van de VRM, vallen (zo nam de “zendgemachtigde in Rusland” bv. geen “programmeringsbesluiten” zoals de bezwaarindieners beweren, maar beslissingen in verband met de technische uitzending van het programma: hij besliste immers om het programma al of niet uit te zenden, en er wordt niet aangetoond dat hij ook de redactionele verantwoordelijkheid had).

12. Bezwaar: “De definitie webradio staat niet vermeld in de gecoördineerde Vlaamse mediadecreten en kan dus niet gebruikt worden als definiërend bewijselement”.

Antwoord:

Het gegeven dat de term ‘webradio’ niet in het Mediadecreet voorkomt is niet decisief, terwijl het Mediadecreet wel van toepassing is op het verzorgen van radioprogramma’s via het internet. Inzonderheid kan daarvoor verwezen worden naar artikel 31, § 4, van het Mediadecreet, dat bepaalt dat particuliere radio-omroepen die hun programma’s uitsluitend doorgeven via het internet, radiodiensten zijn die moeten worden aangemeld (zie ook artikel 55, eerste lid, van het Mediadecreet). Omgekeerd volgt uit die bepaling dat erkende particuliere radio-omroepen die hun programma’s ook doorgeven via het internet, dit niet moeten aanmelden.

13. Bezwaar: “In de mate dat het omroepsignaal via internet wordt aangeboden en het om een radiodienst gaat in de zin van het omroepdecreet, moest het project (...) niet aangemeld worden (...). Het omroepdecreet verwijst in geval van radiodienst naar een vestiging van de radiodienst en exclusief gericht op diezelfde Vlaamse gemeenschap”.

Antwoord:

Indien de omroep niet over een erkenning beschikt en via het internet uitzendt, gaat het volgens artikel 31, § 4, van het Mediadecreet om een radiodienst die moet worden aangemeld (zie ook punt 12). De voorwaarde van het “exclusief” op de Vlaamse Gemeenschap gericht zijn, volgt niet uit enige bepaling van het Mediadecreet.

14. Bezwaar: “Het Vlaams Belang verwijst zoals zovele andere websites naar de podcastings van Dhr. Jurgen Verstrepen”.

Antwoord:

Het crosslinken – in internetpagina’s verwijzen naar een andere internetbron, in dit geval een omroepsignaal – is inderdaad geen

“omroepen” in de zin van het Mediadecreet. Het gaat immers niet om het “oorspronkelijk” uitzenden in de zin van artikel 2, 1°, van het Mediadecreet.

In de basisbeslissing wordt melding gemaakt van de verwijzingen op de website van het Vlaams Belang naar ‘VB6015’ en ‘VB15660’, om aan te geven dat die politieke partij van bij het begin actief promotie heeft gemaakt voor de omroep, die door de partij als “een eigen radiozender” was aangekondigd.

15. Bezwaar: het gaat om zgn. “podcasting”, een privaat initiatief van de heer Verstrepen via zijn website (weblog), en valt dus niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. “De Vlaamse mediadecreten die als basis gebruikt worden door het Vlaams Commissariaat voor de Media om de podcastings van Dhr. Jurgen Verstrepen en activiteiten van de bvba BCC&V te omschrijven zijn niet toepasbaar op de nieuwe vormen van publiceren via het internet, podcasten, vlogging”.

Antwoord:

Podcasting – de term is een samentrekking van iPod, de draagbare mp3-speler van Apple, en broadcasting – is niet in alle gevallen “omroep” in de zin van het Mediadecreet. Of het om “omroep” gaat, hangt af van de inhoud van het bestand dat ter beschikking wordt gesteld.

Als “omroepen” dient volgens artikel 2, 1°, van het Mediadecreet te worden beschouwd: *“het oorspronkelijk uitzenden via elektronische communicatienetwerken, al dan niet in gecodeerde vorm, van radio- of televisieprogramma’s, of van andere soorten programma’s, bestemd voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan. Hieronder zijn ook de programma’s begrepen die op individueel verzoek worden uitgezonden, ongeacht de techniek die voor de uitzending wordt gebruikt, met inbegrip van de punt-tot-punttechniek, en het overdragen van programma’s tussen ondernemingen met het oog op het doorgeven daarvan aan het publiek. Hieronder zijn diensten die geïndividualiseerde en door een vorm van vertrouwelijkheid gekenmerkte informatie leveren niet begrepen”* (onderlijning toegevoegd).

Onder “omroep” in de zin van het Mediadecreet dient te worden verstaan: *“de natuurlijke persoon of rechtspersoon die de redactionele verantwoordelijkheid draagt voor het verzorgen van programma’s in de zin van [artikel 2,] 1° [van het Mediadecreet]. Onder verzorgen van programma’s wordt verstaan het produceren, laten produceren of verwerven van programma’s, het samenstellen van het programma-aanbod en het omroepen of laten omroepen ervan”* (artikel 2, 2°, van het Mediadecreet; onderlijning toegevoegd).

Het begrip “programma” staat voor “het geheel van klank- en/of beeldinhouden of andere signalen, in welke vorm ook, dat onder een afzonderlijke titel door een omroep wordt aangeboden” (artikel 2, 10°, van het Mediadecreet; onderlijning toegevoegd).

Uit de hiervoor geciteerde definities volgt dat om van “omroep” in de zin van het Mediadecreet te kunnen spreken, het ter beschikking stellen van loutere klank- of beeldinhouden niet volstaat. Zo is het doorsturen via het internet van beelden door middel van een webcam, zonder redactionele tussenkomst, in beginsel niet te beschouwen als “omroepen”. Ook het ter beschikking stellen via het internet van muziek-mp3-bestanden of beeldbestanden zoals videoclips, filmpjes, enzovoort, is in beginsel niet te beschouwen als omroep. Het bijhouden van een weblog – een persoonlijk logboek dat als tekstbestand via het internet ter beschikking wordt gesteld – is al helemaal geen “omroep”, doch ook een vlog – een video weblog – is niet in alle gevallen te beschouwen als “omroep” in de zin van het Mediadecreet (het voorlezen van een logboek voor een webcam en het doorsturen via het internet van die beelden bv. is in beginsel geen omroep).

De initiatieven ‘VB6015’ en ‘VB15660’, die het voorwerp waren van de basisbeslissing, zijn daarentegen wel als omroep te beschouwen: het is het oorspronkelijk uitzenden van – in dit geval – één radioprogramma (titel: “ZwartofWit”) bestemd voor het publiek, dat wordt samengesteld en waarbij dus redactioneel ingrijpen gebeurt. Het uitzenden verliep deels via de ether, deels via het internet. Het uitzenden via het internet gebeurde deels via streaming (continue programmalus), deels op individueel verzoek (downloaden van mp3-bestanden met het programma).

16. Bezwaar: “De regelgeving waaraan de podcastings zoals ZwartofWit van Dhr. Jurgen Verstrepen onderworpen zijn, is Europees omschreven volledig in regel. (...) Het projecteren van de Europese richtlijnen (*Richtlijn 89/552/EEG*) die gelden voor televisieprogramma’s en aldus omroeporganisatie kunnen niet toegepast worden op het ‘podcasten’”.

Antwoord:

In de basisbeslissing wordt niet beweerd dat de omroep in strijd met Europese regels heeft gehandeld.

De richtlijn ‘Televisie zonder grenzen’ is op dit geval niet van toepassing en in de basisbeslissing is er overigens geen toepassing van gemaakt. Wel is het initiatief getoetst aan de regels van het EG-verdrag inzake het vrij verrichten van diensten. Dat een aantal bepalingen van het EG-verdrag ook toegepast worden, aan bod komen of vervat zijn in de richtlijn ‘Televisie zonder grenzen’, is normaal vermits een richtlijn in uitvoering van het EG-verdrag wordt geconcipieerd.

17. Bezwaar: “Volgens de opgebouwde redenering van het VCM, als bewijs van afhankelijkheid van een politieke partij, moet volgens het VCM dhr. Jurgen Verstrepén zijn officiële, commerciële en persoonlijke activiteiten stopzetten en wordt hij, alsook zijn vennootschap, beboet voor het uitoefenen van zijn activiteiten in brede nieuwe media buiten het Vlaams grondgebied”.

Antwoord:

Dit element van de bezwaarschriften levert kritiek op de bepalingen van het Mediadecreet die de onafhankelijkheid van omroepen ten aanzien van politieke partijen voorschrijven. Zoals andere onverenigbaarheidsregels dwingen zij de personen die eraan onderworpen zijn, een keuze te maken. Het VRM dient deze regels toe te passen en kan er niet van afwijken. Het bezwaar is op dit punt dan ook zonder voorwerp, aangezien het Mediadecreet het VRM op het vlak van dit vereiste geen beoordelingsmarge laat.

De omroep is niet buiten het Vlaams grondgebied te situeren. Uit de analyse gemaakt in de basisbeslissing – niet ontkracht door de bezwaarschriften –, blijkt immers dat het zwaartepunt van de omroepactiviteiten in Vlaanderen te situeren is, zodat de omroep geacht moet worden in de Vlaamse Gemeenschap gevestigd te zijn.

18. Bezwaar: tijdens de hoorzitting legden de bezwaarindieners zeer sterk de nadruk op het feit dat zij de indruk hebben als enigen aangepakt te worden.

Antwoord:

Alhoewel dit geen element van bezwaar is dat ontvankelijk is aangevoerd, wenst het VRM daarop duidelijkheidshalve te antwoorden.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de indruk die de bezwaarindieners hebben, onjuist is. Ook in andere gevallen is het VCM/VRM al opgetreden tegen initiatieven die niet waren aangemeld, al heeft dat nog niet tot een sanctie geleid.

Ten tweede: indien een controleorgaan, gelet op de middelen waarover het beschikt, geen systematische controle op de naleving van de regels kan organiseren, getuigt het van goed bestuur om, met het oog op het efficiënt aanwenden van de beschikbare middelen, in dat geval controles te organiseren die voornamelijk gericht zijn op zware inbreuken of op het afdwingen van respect voor als fundamenteel beschouwde regels.

In dit geval werd afbreuk gedaan aan een fundamentele regel van het Mediadecreet, namelijk dat omroepen onafhankelijk van een politieke partij moeten zijn. Die onafhankelijkheid dient volgens de bepalingen van het Mediadecreet overigens structureel gewaarborgd te zijn.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

1. Onderdeel 3.1 van de basisbeslissing wordt vervangen door volgende tekst:

« 3.1. De radio-omroep “VB6015” heeft uitgezonden via het internet en radio-omroep “VB15660” heeft uitgezonden, eensdeels, via de ether en, anderdeels, via het internet. ».
2. In onderdeel 3.5, eerste alinea, van de basisbeslissing wordt « VB6015 » vervangen door « VB15660 ».
3. In onderdeel 3.6, tweede alinea, van de basisbeslissing wordt « VB6015 » vervangen door « VB6015 of VB15660 ».
4. In onderdeel 3.6, derde alinea, van de basisbeslissing wordt « VB6015 » vervangen door « VB6015 of VB15660 » en wordt « 6015 » vervangen door « 6015 of 15660 ».
5. In onderdeel 3.7, tweede alinea, van de basisbeslissing worden de woorden « het omroepprogramma “VB6015” » vervangen door de woorden « de omroepprogramma’s “VB6015” en “VB15660” ».
6. Bevestigt voor het overige beslissing nr. 2005/113 van 16 december 2005.

Aldus uitgesproken te Brussel, op 21 april 2006.

D. PEEREMAN
griffier

J. BAERT
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State.